

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 254.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

γειον πᾶσαν ἀρχὴν πώγωνιον ἔσαν ἐ-
 ρεάμβευσεν, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ ἀπει-
 φθείσα, τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἔρρωμένον ἐκ τῆ-
 σατο, εἰς ἀδελφὸν περιόλασα
 κράτος. ἔφερετε γὰρ αὐτίκω καὶ μόνον
 ἀλαιδίην χριστοῦ καὶ κράσεσθαι γενομέ-
 νην αὐτῶ, ἀσφαλὴ καὶ βεβαίαν γενέσθαι.

Ἀλφειῶ πρεσβυτέρω. σνβ.

Ἡ τῆς ἀγίων ὁδὸς ἐν τῷ ναῶ κρυ-
 πτομένη, καὶ καταπέτασματι διειρο-
 μένη. μή ποτε δέσθαι τὸν ἀγιασμὸν ὑ-
 πεκδέκνυ τῆ τῆς κυρίας ἡμῶν φυλατ-
 τόμενον παρὰ σία. ἢ ἢ καὶ ἀφ' ἑσῆς τὸ
 καταπέτασμα, καὶ γυμνάσεις τοῖς ἔθνε-
 σι τὰ τῆς ἀγίων ἀπόρητα, κεκαλυμ-
 μένα Ἰσδαίοις ὡς ἀγνώμοσιν, ὠδοποιή-
 σεν ἡμῖν πρὸς τὴν αἰῶν συγγένειαν.

Τῷ αὐτῷ. σνγ.

Δειμέως ζητεῖς τὰ νοήματα. καὶ
 τίς σοι ἀρκέσει ἀμέλγησι, εἰ μὴ θεὸς
 παρὰ σοὶ λόγον καὶ πόνον τῷ σκοπῷ
 σου σωτηρέσθαι. αὐ πέτρα ἐν τῷ πά-
 θει τῷ κυριακῷ διεθρήβησαν, καὶ τὰ
 νοήματα πρὸς μεθοδείαν σομῶν
 ἐξόμαζον, τῆς ὀπιγείων καὶ ὑπο-
 γείων δεσπότην σημάζοντα τὸν ἡλξ-
 μενον.

Τῷ αὐτῷ. σνδ.

Τίνος χάριν, ἔφης, τὰ ἀψυχα ἔμα-
 φίζετο; τῆς Ἰσδαίων. φημί, κατηγο-
 ρουῦντα ἡλιθιότητος. ὅτι τὰ μὲν φόβω
 σωτηρέζετο, αὐτοὶ δὲ εἰς λίθων φύσιν
 μετατρέποντο, καὶ πρὸς φόβον ἀναδύ-
 ται, καὶ πρὸς εὐεργεσίαν ὄντες ἀχά-
 ριστοι.

Τῷ αὐτῷ. σνε.

Οἱ δύο ληστὰς τοὺς δύο ὑπέβραφον
 λαούς. ὁ μὲν μέγιστος τελευτῆς τὸ ἀγνώ-
 μων ἐνδείξάμενος, καὶ ἕδδ τὴν ἐχάτιον

rio ac principatu, tanquam ludicro, trium-
 phavit: verum Domino imposita, robur
 ac vires contraxit, atque ad imperium à
 successione immune progressa est. Con-
 ueniebat enim eam, cum vel Christum
 duntaxat contigisset, atque ipsius simbria
 extitisset, firmam ac stabilem effici.

Alphio Presbytero. 252.

Iter ad sancta, quod in templo occul-
 tabatur, ac velo intercipiebatur, illud sub-
 indicabat, sanctificationem nondum da-
 tam esse, ut quæ ad Domini nostri aduen-
 tum ac presentiam seruaretur: quo scili-
 cet tempore, cum velum infregisset, ac
 sanctioris adyti arcana, quæ Iudæis, ut
 ingrati animi nota laborantibus, operata
 fuerant, Gentilibus patefecisset, ad caele-
 stem cognationem nobis iter muniuit.

Eidem. 253.

Acriter scripturæ sensus queris: & quis
 mulgenti tibi sufficiet, nisi Deus sermo-
 nem ac nervos intentioni tuæ pares præ-
 beat? Quod petrae in Dominica passione
 perruptæ sunt, & monumenta ad corpo-
 rum migrationem contremuerunt, hinc
 illud significabatur, cum qui clavis confi-
 gebatur, & terrenorum & subterraneorum
 Dominum esse.

Eidem. 254.

Quam ob causam, inquis, eo quæ ani-
 ma carebant, cædebantur? Nimirum ut
 Iudæorum stoliditatem ac væcordiam ac-
 cusarent: quod cum ea metu frangeren-
 tur, hi contra in lapidum naturam migra-
 bant, atque & ad illatum terrorem stupidi,
 & ad beneficium ingrati erant.

Eidem. 255.

Duo latrones duos populos adumbra-
 bant: Ille, ut qui ad extremum vsque spi-
 ritum improbitatem animique peruerfita-
Ibidem.